

Herren er min hyrde

Vil du vide mere? Se vor hjemmeside

www.gvks.org



Guds Verdensvide Kirke i Skandinavia
ISBN 87-91681-13-8

001HEMH(c)/052008



Hvis du ønsker flere eksemplarer af dette eller andre af vore hæfter,
skriv da blot til vor adresse i Sverige:

Livets Kilde, c/o BTHB, Hemmestorps Eke 33, SE-270 35 Blentarp, Sverige

Andre hæfter i denne hæfteserien:

<i>Bjergprædikenen (1. del)</i>	<i>Guds profetier</i>
<i>Bjergprædikenen (2. del)</i>	<i>Guds velsignelser</i>
<i>Bjergprædikenen (3. del)</i>	<i>Hvad er Guds kærlighed? (1. del)</i>
<i>Bjergprædikenen (4. del)</i>	<i>Hvad er Guds kærlighed? (2. del)</i>
<i>Bjergprædikenen (5. del)</i>	<i>Hvad styrer dit liv?</i>
<i>Den ukendte Jesus (1. del)</i>	<i>Jesu breve til menighederne (1. del)</i>
<i>Den ukendte Jesus (2. del)</i>	<i>Jesu breve til menighederne (2. del)</i>
<i>Det kristne håb</i>	<i>Jesu breve til menighederne (3. del)</i>
<i>Er Gud død?</i>	<i>Jesus kommer igen</i>
<i>Gud og bøn</i>	<i>Jobs bog</i>
<i>Gud og lidelse</i>	<i>Kristendommens fælder</i>
<i>Gud og tilgivelse</i>	<i>Kvinder i Bibelen</i>
<i>Guds løfter</i>	<i>Lever vi i de sidste dage?</i>
<i>Guds nåde (1. del)</i>	<i>Ord om tålmodighed</i>
<i>Guds nåde (2. del)</i>	<i>Ord om håb</i>



*H*erren er min hyrde, jeg lider
ingen nød, han lader mig
ligge på grønne enge, han
leder mig til det stille vand. Han giver mig
kraft på ny, han leder mig ad rette stier
for sit navns skyld. Selv om jeg går i
mørkets dal, frygter jeg intet ondt, for du
er hos mig, din stok og din stav er min
trøst.

*Du dækker bord for mig for øjnene af mine
fjender. Du salver mit hoved med olie, mit
bæger er fyldt til overflod. Godhed og
troskab følger mig, så længe jeg lever, og jeg
skal bo i Herrens hus alle mine dage.*

Salme 23



SALME 23 ER VEL NOK DEN BEDST kendte salme fra Bibelen. Vi vil i dette hæfte se på rigdommen, der ligger skjult i denne dejlige salme af David. Han havde selv vogtet får, eller været en hyrde som det hedder i Bibelens sprog, så han ved hvad det drejer sig om. Ud fra sin personlige erfaring sammenligner han vort forhold til Gud med fårenes forhold til hyrden. Man ved ikke i hvilken anledning eller hvornår salmen er skrevet.

Flere af kommentarerne i dette hæfte kommer fra én af de mest kendte bøger om denne salme, nemlig: *A Shepherd Looks at Psalm 23*, som er skrevet af Phillip Keller. Han var som ung i en årrække fåreavler i Sydafrika, før han blev præst. Keller ser mange lighedspunkter mellem får og mennesker. □



Formålet med *Livets Kilde* hæfter er at gøre evangeliet vedkommende og tydeligt for vor tid. Hæfterne læses af kristne fra forskellige trossamfund. Vort ønske er at hjælpe den enkelte med at forstå sig selv og sit forhold til Gud, uanset hvilket kristent samfund man tilhører.

- 1 Salme 23
- 3-6 En god fårehyrde
- 7 Herren er min hyrde
- 8 Jeg lider ingen nød
- 9 Ligge på grønne enge
- 10 Leder mig til det stille vand
- 11 Giver mig kraft på ny
- 12 Leder mig på rette stier
- 13 For sit navns skyld
- 14 I mørkets dal
- 15-16 Din stok og din stav
- 17 Du dækker bord for mig
- 18 Du salver mit hoved med olie
- 19 Godhed og troskab følger mig
- 20 Jeg skal bo i Herrens hus

Hvad kender tegner en god fårehyrde?

Jesus beskriver sig selv som den gode hyrde eller vogter i Johannesevangeliet kapitel 10.

En god hyrde:

- Er ansvarlig for fåreflokken
- Kender hvert får. Jesus kalder alle ved navn (Johannes - evangeliet 10:3)
- Leder og beskytter fårene ved at gå foran flokken (vers 4). En god hyrde er derfor udholdende og er oppe både tidlig og silde
- Beskytter fårene og er villig til at ofre sit liv for flokken (vers 11).
- Holder af fårene og ønsker dem alt godt
- Holder af hårde og lange arbejdsdage
- Er ikke bange for at blive snavset
- Er modig og slås med rovdyr for at beskytte flokken
- Er tålmodig og kan vente i mange timer på fårene
- Forsøger at give flokken hvad den behøver af mad, drikke, hvile og beskyttelse
- Oplever den største glæde når han ser fårene er glade og tilfredse

Hvis du er i Herrens hjord, så ejer Herren dig (Johannes-evangeliet 10:11-12). Han vil derfor beskytte dig med sit eget liv og hjælpe dig. Jesus er døren (vers 7) for fårene. Med andre ord så er det kun gennem Jesus vi kan forblive i hans flok og vågne op til det evige liv. Vi klarer det hverken ved egen kraft eller gennem en anden religion eller filosofi. Vejen til evigt liv går gennem Jesus. Han kom for at vi skulle have liv i overflod



(vers 10). Dette inkluderer forjættelsens hellige ånd, som i dette liv er garantien på evigt liv (Efeserbrevet 1:13–14). Jesus kom for at lære os, hvordan vi bør leve. Gud ønsker at vi skal leve sammen med ham i evigheden. Derfor ønsker han, at vi skal lære hvordan vi skal leve nu, og ikke bare holde ud indtil han kommer. For i så fald har vi kun lært at holde ud, og ikke at leve. Én af hans største glæder er at se dig være lykkelig, som et af hans »får«!

Som David skriver salmen, så er det ikke hyrden der ytrer sig, men ét af fårene. Symbolerne i denne salme spiller ofte på ligheden mellem fårenes egenskaber og vore.

Får ...

... er forsvarsløse mod rovdyr

Vi er forsvarsløse mod vor onde modstander. Vi har brug for Guds hjælp i vor kamp. Ligesom fårene behøver hjælp fra hyrden mod rovdyr, magter vi ikke udfordringen alene.

... er både hvide og sorte

Ligesom der både findes hvide og sorte får, er Guds hjord i dag en blanding af ægte omvendte kristne og andre der har en kristen facade, uden budskabet har formået at bære frugt. Jesus uddyber denne tanke ved at bruge lignelsen om marken som frembærer både hvede og ukrudt (Matthæusevangeliet 13:24–30), som et billede på kirken. Men indtil de hvide og sorte får skilles behandler hyrden dem med samme omsorg.

... er flokdyr

Fårene er sociale dyr – de vil helst være samlet i familier eller flokke. Når et får forvilder sig bort fra flokken er det mest udsat for angreb. Men der findes får som er mere egenrådige end





andre, og som vil gå deres egne veje. En sådan tilbøjelighed er også at finde hos os.

... kender sin ejermands stemme

Fårene kender deres hyrde og ejermand. De ved om det er deres egen hyrde, eller en anden der kalder på dem. Sådan er det også med os. Jesus siger at hans hjord kender hans stemme (Johannes 10:4).

... er nemme at lede

Det er ikke svært for hyrden at lede fårene enten ved at gå foran dem som vejviser og eksempel, eller ved at gå bag efter dem og drive dem frem. Sådan er det også med mange kristne, nemlig at vi nemt lader os lede. Men desværre kan vi også blive vildledt.

... er ofte snavsede dyr

Fårene er tit snavsede i pelsen, ja, undertiden endog meget tilsvinede og ildelugtende! Sådan forholder det sig nok også med os! Vi er heller ikke rene i Guds øjne, og netop derfor har vi behov for tilgivelse. Dåben er blandt andet et symbol på renselse.

... er et offerdyr

Hver morgen og hver aften blev der i gammeltestamentlig tid ofret et lam i templet. I løbet af et år, medregnet ofringerne på helligdagene, blev der ofret over 1 000 lam. Påskelammet var i en særklasse, og vi genkender umiddelbart symbolikken med Jesu offer. Men vore liv skal være et dagligt levende offer til Gud (Romerbrevet 12:1), ligesom der dagligt blev ofret to lam. □



Herren er min hyrde ...

DAVID BEGYNDER DENNE SALME MED DETTE KRAFTFULDE udsagn: Se hvem der er **min hyrde!** Det er Herren! Det er en stolt og glad David som erkender at det er Den Almægtige Gud, Skaberen, der er hans Hyrde og Ejer.

Når vi læser denne salme i dag, tænker vi umiddelbart, at det er Jesus der er Hyrden. Jesus kalder sig selv »den gode hyrde«. David kendte Gud, Jahve, som sin Hyrde. Det er Guds navn ifølge 2. Mosebog 3:14. I dette bibelsted fortæller Gud, eller Herren, Moses hvilket navn han har, som Moses skulle formidle til Israels folk. Jahve kommer fra udtrykket »Jeg Er« eller »Jeg er den Jeg er«.

Jesus siger at han er en del af denne guddommelighed ved at omtale sig med det samme navn »Jeg Er« (Johannes 8:58). Gud er den som altid eksisterer, det er det der adskiller ham fra alt andet. Gud har altid eksisteret og vil altid eksistere. Han er ophavet til alt andet som er til. Så det er ikke mærkeligt at David er stolt over og begejstret for at have Gud som sin hyrde?

Hvem er hyrden, kongen eller hovedpersonen i dit liv? For mange mennesker er de tre vigtigste personer i deres liv *jeg, mig, og mig selv*. For en kristen er det Gud som er først og vigtigst. Alt andet i livet betragtes fra dette udgangspunkt. Vi er Guds ejendom, og han passer på os som en god hyrde passer sin fåreflok. Men ligesom nogle får er egenrådige og vrangvillige, kan det også forholde sig sådan med nogle af dem der kalder sig Guds får. Hver enkelt må afgøre om det virkelig er Gud der er Kongen i deres liv, eller om det kun er tomme ord. □





Jeg lider ingen nød ...

GUD GIVER OS IKKE ALTID DET VI HAR LYST TIL, MEN ALT DET VI behøver, og sommetider giver han os mere end vi har brug for. Men får er tilfredse når de får det de har behov for: Godt foder, salt, hvile og drikkevand.

Er vi tilfredse når vi **bare** har det nødvendige og ikke alt det vi ønsker os? Det er én af livets store lærdomme, at være tilfreds med det Gud giver os og ikke tragte efter det vi ikke har.

Vi skal være taknemmelige for Guds velsignelser. Tænk blot på det gud har givet dig, uden du har fortjent noget af det: Dit eget liv er en gave fra gud. Din familie, venner og alle materielle ting du har, tilhører gud og du forvalter dem kun de år du lever, osv. Listen er lang, og ydermere ønsker din Skaber at have et forhold til dig som han har taget initiativ til. Det er ikke dig der har fundet Gud, men ham som har fundet dig. Han tilbyder også at tilgive dig dine synder, hvis du ændrer dit liv, og det vil han også tilbyde at hjælpe med. Han har også tilbudt dig evigt liv som en gave. Gud har gjort alt for dig. Er der noget du mangler?



I løbet af livet vil vi opleve vanskeligheder der giver en følelse af, at vi ikke har det, vi har behov for. Men ligesom en hyrde nu og da må føre sin hjord gennem vanskeligt terræn, til en græsgang langt borte, må Gud lade os gennemgå lidelser som et led i vor kristne rejse. Ligesom fårene ikke forstår hvorfor hyrden har valgt en vanskelig sti, kan det være svært for os at forstå hvorfor Gud har gjort det i vort liv. Måske vil vi først forstå det og være enig med Hyrden, når vi er kommet helt frem! □



Ligge på grønne enge ...

DER ER FIRE BETINGELSER DER MÅ OPFYLDES FOR AT HYRDEN kan få flokken til at lægge sig til hvile: Intet må skræmme fårene, ingen indre uenighed eller konflikt i flokken, som må være fri for nærgående og aggressive insekter og småkryb, og fårene må hverken være tørstige eller sultne. Først når hyrden har bidraget til at dække alle disse behov, er det muligt at få fårene til at falde til ro.



Hyrden må passe på, at ingen af fårene, og da særlig ikke de gamle dominerende hundyr, herser med de yngre ved at stange dem bort fra de bedste græsgange. Disse får er beskrevet i Ezekiels Bog 34:20-22. Vi mennesker ligner også her får. I alle organisationer, også kristne, er der mennesker der har et stort behov for anerkendelse og magt. Sådanne personer kan skabe konflikter blandt de øvrige ansatte eller medlemmer og skabe en bitter stemning. I sin bog hævder Keller, at det er de mindst aggressive får, der er de mest tilfredse, og måske er det også sådan med mennesker?

Vor hyrde giver os hvile, det kaldes hvile i Kristus. Selv om vi kommer ud for problemer, kan vi få fred og ro i sindet ved at lægge vor skæbne i hans hænder. Vi bør se på vort liv ud fra Skaberens perspektiv, og ikke gå ud fra vore egne ønsker. Vi kan hvile fordi det er ham som er først i vore liv, ikke materielle ting, ikke andres anerkendelse, men kun vort forhold til ham. Hviledagen i Bibelen er et forbillede på denne hvile. Det er først når Kristus virkelig er Herren, Kongen og Hyrden i dit liv at du kan finde hvile. □





Leder mig til det stille vand ...

SÅVEL FÅR SOM MENNESKER BEHØVER VAND! FÅR OG MENNESKER består af ca. 70 procent af denne væske. Det er derfor livsvigtigt, at der daglig gives tilstrækkelig vand. Fårenes behov bliver dækket af det dugvåde græs, som de æder før solopgang, hvilket kombineret med at græs hovedsagelig består af vand bevirker at de kan klare sig en lang varm sommerdag.

Ligesom fårene får behovet dækket tidlig om morgenen, er der mange kristne der begynder dagen med fællesskab med deres skaber. Hyrden må op, når fårene vil ud at græsse før solopgang. Det samme er tilfældet med Gud, han er altid oppe når du søger ham.



Mennesker har en iboende tørst efter kontakt med det evige, det oprindelige, ophavet til liv. Mange søger på forskellige måder, såsom gennem østens religioner, filosofi, videnskab osv., at få dette behov dækket. Men det er kun når Herren leder os til de

evige vandkilder, at vi får slukket denne iboende tørst. I Jeremias Bog 2:13 siger Gud, at hans folk har forladt ham og hans evige kilder, og i stedet har udhugget cisterner, der ikke kan holde vand.

Matthæusevangeliet 5:6: »Salige [lykkelige] er de, der hunger og tørster efter retfærdigheden [Guds retfærdighed], for de skal mættes.« De græske ord for hunger og tørst indebærer en hunger eller tørst som medfører døden, hvis den ikke bliver dækket. □



Giver mig kraft på ny ...

DAVID VED, HVORDAN DET ER AT VÆRE KED AF DET OG nedbrudt. Han beskriver det i flere af sine salmer. Mange af de problemer David oplevede, var selvforskyldte, men alligevel hjalp Gud ham ud af dem alle. Gud holdt af David til trods for alle hans fejl. Det samme gælder også for dig og mig. Gud holder af dig, og du kan ikke gøre noget der ændrer på det. Der er mange der tror at Gud bliver vred på os når vi snubler, og at han holder mindre af os når vi kommer på afveje, og vandre på steder hvor vi ikke burde være.

Lignelsen om det mistede får i Lukasevangeliet kapitel 15 bekræfter netop denne kendsgerning. Hvis manden har 100 får og et af dem bliver væk, så lader han de 99 blive i ødemarken, og leder efter det han har mistet, til han finder det. Han holder af fåret, til trods for det er dumt og går sine egne veje. Antagelig var fåret ledt bort fra flokken af andre, og lagde ikke mærke til at de andre fortsatte eller gik hjem igen. Sådan kan vi også blive ledt bort fra vort forhold til Gud, enten af os selv og vor egen dumhed, eller under påvirkning af andre. Men det ændrer ikke på Guds holdning til os. Han elsker os!

Han vil lede efter os, til han finder os igen, men han vil ikke tvinge os tilbage til flokken, som en hyrde ville have gjort med et får. Han lader os vælge, om vi vil komme tilbage eller ikke. Gud påtvinger ikke nogen frelse, det må være et frivilligt ønske fra vor side. Der er nogle får der er så egenrådige at de ikke ønsker at følge hyrden. Det forholder sig desværre også sådan med mennesker. De går deres egne veje, selvom de inderst inde ved, at det fører til selvødelæggelse. □





Leder mig på rette stier ...

NOGLE UGER HVER SOMMER PLEJER JEG AT VÆRE PÅ højfjeldet i Norge. Her har mange får lavet stier henover græsgangene mellem moser og klipper. Jeg prøver tit at tage en kortere vej udenom stierne, hvor jeg tror jorden er forholdsvis tør. Men hver gang har jeg måttet sande at det alligevel havde været bedre at følge fårenes stier. Somme tider har jeg været nødt til at gå tilbage til stien, på grund af moser, som man ikke kunne forcere.

Det kan tit være vanskeligt at finde stien igen. Man kan stå nogle få meter borte fra den, men på grund af buske og lav vegetation, alligevel ikke se den.

Sådan er det også med det kristne liv. Undertiden har vi lyst til at forlade stien og skyde genvej, eller gå et sted hen, hvor det kan vise sig farligt for os at være.

Vi tror vore egne veje, er de bedste (Ordsprogenes Bog 14:12 og 16:25), men det er genveje som fører til døden. Vi er som får, der er faret vild og ikke kan finde stien (Esajas´ Bog 53:6). Gud må lede os på sine stier og lære os hvad der er rigtigt og forkert. Der er ingen genveje til Guds retfærdighed. Genvejen, syndens vej kan forekomme god, og opleves måske også sådan en kort stund, men resultatet er altid lidelse og smerte. Guds vej fører måske ikke til øjeblikkelig lykke, og de kan være stejle og svære, men resultatet er en fantastisk oplevelse når man kommer frem. Det er netop forskellen mellem syndens vej og Guds vej. Syndens vej er kun god en kort tid, mens Guds veje altid er gode. □



For sit navns skyld ...

HAR DU IKKE STUDSET OVER, HVORFOR HYRDEN HAR GJORT ALT det for sin hjord, for sit navns skyld? Hvad har hans navn med det at gøre?

I hebræisk tankegang er en persons navn meget mere end et mærkat, der fortæller hvad man hedder. Tanken er at navnet afspejler vedkommendes personlighed og karakter. Abram fik sit navn ændret til Abraham, som betyder »far til mange folk« (1. Mosebog 17:5). Jakob fik sit navn ændret til Israel, som betyder »Gud strider« eller »Gud kæmper« (se 1. Mosebog 32:28). Som vi har set i dette hæfte, kommer Jahve af udtrykket »Jeg er« på hebræisk. Guds navn beskriver at han altid eksisterer, det er blandt andet det som gør Gud forskellig fra alt andet, der er til. Jesus betyder »Jahve frelser«. Jesu navn fortæller noget meget vigtigt om at det er Gud der frelser. Jesus har også et andet navn: Immanuel (Esajas´ Bog 7:14 og Matthæusevangeliet 1:23), hvilket betyder »Gud med os«. Dette navn til Jesus siger at Gud altid er med os. Det er et skjult budskab når det i salme 23 hedder at »Gud er med os« i mørkets dal.

I dåben bliver vi døbt til eller ind i (på græsk) Faderens, Sønnens og Helligåndens navn (Matthæusevangeliet 28:19), hvilket betyder at vi i dåben bliver døbt ind i Guds kærlighed og omsorg i fællesskabet med ham. Vi bliver hans børn.

Vi mangler derfor ingenting. Vi bliver ført til grønne enge, stille vand og retfærdighedens stier fordi Gud elsker sin hjord. Hans karakter og personlighed vil altid afspejle den kendsgerning, at han altid vogter sin hjord, passer på og kerer sig om sine. Det er det »for hans navns skyld« peger på. □





1 mørkets dal ...

I DECEMBER 2006 BLEV JEG BEDT OM AT BESØGE EN DAME I Karlstad, Sverige, som jeg har kendt i 25 år. Hun led af langt fremskreden kræft og ønskede at blive salvet og bedt for. Da jeg ankom til hospitalet og fandt hende på én af stuerne, spurgte hun om jeg ville læse salme 23 før vi bad sammen. Vi læste salmen, hvorefter først jeg, og så hun bad. I fire timer snakkede vi om livet og døden, men hun var rolig og fattet. Hun havde været en troende i mange år. Og hendes tro var blevet styrket, siden kræften et halvt år tidligere, var blevet påvist. Da hun stod ansigt til ansigt med døden, var hun sikker på at det hun troede på var sandt. Jeg har i lignende tilfælde set, at enten mister man modet og troen i en sådan situation, eller også indser man hvor vigtig og værdifuld troen er. Troen er mere end viden, den er en del af vort liv.

Hun sagde til mig: Nu er det hans sag at afgøre hvad der skal ske med mig. Hun havde helt lagt sit liv i hans hænder. Vi troede begge at Gud kunne helbrede, også i hendes alvorlige tilstand. Jeg har et par gange set, at han har helbredt i lignende tilfælde. Jeg tror at det er Guds vilje at helbrede, men hvad enten det sker i dette liv eller i opstandelsen, så er valget hans.

Hun troede det samme, og det gav hende en fred i sindet, som forundrede familien. Hun døde nogle uger senere, og jeg forrettede begravelsen, og mange fældede tårer. Få uger før hun døde, havde hun sendt et brev med opmuntrende ord, til en anden der led. Hun var tryk, for Herren vandrede ved siden af hende i mørkets dal. □



Din stok og din stav ...

STOKKEN OG STAVEN VAR TO YDERST NYTTIGE redskaber på Davids tid. Det første var en forlængelse af hyrdens arm og var et våben mod rovdyr, der angreb hyrden eller fårene, stokken var et symbol på autoritet, magt og styrke.

Hyrden beskyttede flokken ved hjælp af denne stok. Den blev også brugt af hyrden til at straffe genstridige får.

Da Moses drog til Egypten, befalede Gud ham, at han skulle tage denne stav eller rør (oversat til dansk stav) med, så Faraos kunne se Guds magt og styrke. Staven blev til en slange foran Faraos fødder og slugte hans slanger (2. Mosebog 7:12). Alle de mirakler som Moses udførte med Guds hjælp, skete når Moses løftede staven eller røret og sagde: »Så siger Herren ...« Phillip Keller skriver at staven eller røret repræsenterede Guds Ord, Bibelen, som viser os Guds autoritet, styrke og magt. Bibelen beskytter os og formaner os. →





Fårene blev ført med staven, når de skulle tælles og undersøges (3. Mosebog 27:32). Gud gør det samme med os (Ezekiels Bog 20:37). Vi er Guds ejendom, og han følger hvert enkelt af os, for at se om vi har det godt.

Hyrdestaven var et redskab som kun blev brugt ved fåreavl. Den var en lang og tynd stang med en krog eller afrundet hage i den ene ende. Denne stav blev ikke brugt som forsvarsvåben. På lange ture, var denne lange stav, som hyrden kunne hvile på og støtte sig til, meget nyttig. Men hyrden kunne også bruge den til at lirke får ud af flokken, som han gerne ville se nærmere på, eller at lede får, ved at lægge staven forsigtig på dyrets ene side, for at få den til at ændre kurs. Ligesom hyrden havde to redskaber til at beskytte, vejlede og trøste flokken med, har Gud de samme i forhold til os, nemlig sit Ord og Helligånden. □



©awb-bthb



Du dækker bord for mig ...

I DETTE VERS FOREKOMMER DET FØRSTE SYMBOL SOM IKKE passer til fårene, nemlig et bord. Men i store dele af USA, Sydeuropa og i Sydafrika bliver de store græsarealer til får kaldt »mesas«, som er det spanske ord for »bord«. På hebræisk implicerer ordet et måltid.

Det at Gud laver og inviterer os til et måltid, er et meget stærkt billede, som vi i vor kultur ikke forstår rækkevidden af. Jøder spiste kun sammen med venner, og de skulle være jøder. Derfor kunne de ikke spise sammen med hedninger, som jøderne anså for urene.

Dette symbol bliver endnu stærkere i og med, at vi i den kristne tradition har arvet dette måltid i form af nadveren. For det første er det Gud, og ikke os der har tilberedt måltidet. Han har inviteret os til måltidet, og når han gør det, er det et tegn på, at han har accepteret os, og at vi er hans. Vi er hans venner.



De omkostninger der er forbundet med måltidet har Gud betalt. Gør vi os klart, hvilken høj pris der blev betalt for at du og jeg kan deltage i dette måltid – nemlig Jesu Kristi lidelse og død. At han gav sit liv for dig og mig, er det største udtryk for kærlighed. Vi er vasket rene med hans blod, og er rene set med Guds øjne.

Selvom vi kan have problemer og fjender, som David havde, kan vi nyde nadveren sammen med Herren og opleve hans fred og beskyttelse – for han er vor hyrde. □





Du salver mit hoved med olie ...

PHILIP KELLER SKRIVER OM ERFARINGERNE SOM FÅREAVLER. DET skete at han måtte smøre fårenes hoveder ind med en specialblanding af svovl og tjære, som han havde fundet frem til, for at forhindre påtrængende insekter i at lægge æg omkring næsen og under pelsen på dyrenes hoveder.

I vort forhold til Gud er salvning et betydningsfuldt symbol. Konger blev salvet ved indsættelsen. Jesu titel »Kristus« er knyttet til det symbol. På græsk betyder Kristus »Messias«, der igen betyder »den salvede«.

Men salvning blev også brugt i andre sammenhænge. De syge blev salvet i forbindelse med forbøn, og de døde blev salvet. Jesus blev salvet af en prostitueret lige før korsfæstelsen (Lukas 7:37–50). Der er en beretning om at denne kvinde var Maria Magdalena, idet hendes navn nævnes nogle vers senere, men grundlaget for denne antagelse er ringe. Dog, det er herfra man har overleveringen om at Maria Magdalena var en prostitueret.

Til hverdag salvede folk hovedet som tegn på glæde. Jesus sagde til disciplene, at de skulle salve hovedet når de fastede. De skulle nemlig ikke se triste og uplejede ud, og dermed vise andre at de fastede.

Tit blev olivenolie, eller en dyrere olie brugt til i forbindelse med salvning. Olivenolie er i Bibelen ofte et symbol på Helligånden. Salvning symboliserer Guds velsignelse, nærvær, magt og beskyttelse.

Når David skriver at »[mit] bæger flyder over«, er det et udtryk for overflod. Gud salver David med så rigelig olie, at han har overflod af Guds velsignelser og godhed. □



Godhed og troskab følger mig ...

DETTE VERS OPSUMMERER DAVIDS FORHOLD TIL Gud. Han er tryk hos Gud. Det er et af hovedtemaerne i salme 23: Hvis Gud er din hyrde, vil han hjælpe dig, og du kan være tryk. Du kan have fred med dig selv, med Gud og med din næste.

Verset udtrykker også det forhold Gud har til David. Trods Davids mange fejl, der skabte mange problemer for ham selv og hans nærmeste, ville Gud vise ham godhed, og gøre det som var godt og til gavn for David. Det ville Gud, fordi han vidste, at David i sit hjerte ønskede at gøre det rigtige, men ofte blev overmandet af sine menneskelige svagheder. David indså at Gud var nådig, også under den gamle pagt. Gud var og er nådens Gud. Gud var den samme dengang, som han er nu og for evigt.

David forstod, at uanset hvad han gjorde forkert, så elskede Gud ham. På samme måde elsker Gud dig, uanset hvad du gør! Men ligesom David måtte bære følgerne af sine fejltrin, der medførte stor sorg i hans liv, så må vi også stå til regnskab for vore handlinger.

Men guds indstilling til os er den samme. Han ønsker fællesskab med os, men det er vort valg, om vi vil acceptere hans pagt med os eller ikke. □





Jeg skal bo i Herrens hus ...

SALMEN SLUTTER MED DET HOVEDTEMA, DER gennemsyrrer Bibelen fra begyndelsen til slutningen, nemlig at Gud ønsker at bo sammen med sit folk. Han gjorde det i Edens have, hvorfra han måtte bortvise menneskene, da de ikke ville følge hans anbefalinger til et godt liv.

Gud fik Moses til at lave et tabernakel, og påbød senere Salomo at bygge templet i Jerusalem, der fremstod som et billede på hans nærvær. Det var et billede på, at han var kongen over Israel, og at de kunne se symbolet på hans nærvær, hans bolig. Det var kun et symbol, for intet tempel, uanset dets størrelse, kan rumme Gud (1. Kongebog 8:27, 2. Krønikebog 6:18, Esajas´ Bog 66:1).

Mange år senere »tog Gud bolig i kødet« (Johannesevangeliet 1:14) som Jesus Kristus. Han underviste og viste Guds storhed i mange gode gerninger.

I Bibelens sidste kapitler bliver Guds store ønske om, at han vil bo sammen med sit folk gentaget. Ønsket opfyldes i beskrivelsen af det ny Jerusalem i Johannes´ Åbenbaring 21:3. Gud har længtes efter dette under hele historien, nemlig at kunne bo sammen med sit folk. Gud vil dele bolig sammen med sine, og alle vil kende ham.

David afslutter salmen med ønsket om altid at have fællesskab med Gud, dag og nat. Han ønsker at Gud skal være hans hyrde på ethvert tidspunkt af døgnet, så længe han lever. □



Adresseændringer bedes meddelt til:

Livets Kilde, c/o BTHB, Hemmestorps Eke 33,
SE-270 35 Blentarp, Sverige
Fax: 0046 - (0)46 800 57

Redaktionens adresse:

Livets Kilde, Postboks 89 Holmlia, NO-1201 Oslo
www.gvks.org

Andre adresser i Norden:

Danmark: *Livets Kilde Hæfteserie*,
P.O. Box 714, DK-4000 Roskilde

Finland: *Livets Kilde*, Box 603, FI-00101 Helsingfors

Sverige: *Livets Kilde*, c/o BTHB, Hemmestorps Eke 33,
SE-270 35 Blentarp, Sverige (produktion)

Vi kan kontaktes på telefon:

Danmark: +45 - 22 67 70 96

Norge: +47 - 64 87 74 48

Sverige: +46 - (0)31-28 59 57

Støtte til udgivelse af *Livets Kilde* hæfteserie

Abonnementet på *Livets Kilde* hæfter er gratis. Vi har for tiden ca. 1400 læsere og uden støtte fra vore læsere havde det ikke været muligt for os at udgive hæfterne. Vi vil gerne udtrykke vor dybeste taknemmelighed over for alle der støtter *Livets Kilde* hæfter! Arbejdet med at lave hæfterne sker med frivillig indsats. Men trykning af hæfterne og porto må betales. De som ønsker at støtte udgivelsen af hæfterne så vi kan fortsætte denne tjeneste og måske endda sende hæfter til endnu flere abonnenter, kan sende en gave til én af nedenstående konti. I Danmark er alle bidrag over 500 kr. fradragsberettiget. Yderlige informationer fås ved at skrive e-mail til Danmark@gvks.org eller til postadressen P.O. Box 714, 4000-Roskilde.

Danmark: 9570 12457278

Finland: 800014-1952461

Norge: 7082 0512624

Sverige: 98 07 30-6

